

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912215185
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7912215185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci žalobkyne: G. F., nar.XX.X.XXXX, bytom Z., Č. U. XX, proti žalovanému P. V., nar.XX.X.XXXX, bytom K. O. X., Č. K. M., H. D. XX/XX, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ciberem, advokátom advokátskej kancelárie Trebišov, M. R. Štefánika 1161/184 o zákaz približovania sa žalovaného k žalobkyni takto

rozhodol:

Návrh žalobkyne zamietla.

O trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť približovať sa k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10m. Návrh odôvodnila tým, že žalovaný ju mal viackrát fyzicky napadnúť, vyhrážať sa jej a jej rodine, psychicky na ňu útočiť, a neustále jej nadávať. Uviedla, že nemôže chodiť s maloletou dcérou F. na prechádzky, lebo žalovaný ju ma prenasledovať a ona sa bojí o svoje zdravie a bezpečnosť. Tvrdí, že žalovaný je nevyspytateľný a agresívny.

Žalovaný žiadal návrh žalobkyne zamietnuť. Tvrdil, že žalobkyňa nie je oprávnená domáhať sa v občianskom súdnom konaní zákazu približovania sa žalovaného k jej osobe, pretože takýto nárok voči žalovanému jej nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Zároveň poprel, že by bol agresívny voči osobe žalobkyne, a že by dochádzalo z jeho strany či už k fyzickým alebo verbálnym útokom na osobu žalobkyne.

Súd zistil, že právoplatným uznesením Okresného súdu Trebišov z 1.8.2012 č. k. 10C/102/2012-5, bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa súd zakázal žalovanému približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť 10 m do právoplatného skončenia vo veci samej. Zároveň týmto uznesením súd uložil žalobkyni povinnosť podať návrh na začatie konania o zákaz približovania sa žalovaného k žalobkyni, v lehote 30 dní od doručenia uznesenia, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Toto predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňom 22.8.2012 a žalobkyňa podala návrh na začatie konania v tejto veci dňa 15.8.2012.

Podľa § 80 písm. b) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Súd skúmal, či v prípade návrhu na začatie konania podaného žalobkyňou v tejto veci sú splnené podmienky uvedené v § 80 písm. b) O.s.p., t.j., či z právneho predpisu alebo porušenia práva vyplýva žalobkyni oprávnenie návrhom na začatie konania domáhať sa uloženia povinnosti žalovanému, aby

sa k žalobkyni nepribližoval. Súd zistil, že takéto oprávnenie žalobkyni nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu ani z porušenia práva.

Podľa čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky povinnosti možno ukladať iba zákonom, na základe zákona a v jeho medziach, pričom medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených ústavou len zákonom. Zákonné obmedzenie základných práv a slobôd musí platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel a takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že ide o obmedzenie zákonné. To znamená, že právo slobody pohybu občana možno obmedziť iba zákonom a právnym predpisom výlučne v prípadoch, v ktorých to právny predpis priamo upravuje.

Slobodu pohybu občana možno obmedziť zákonne iba podľa príslušných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku. Uvedené zákony totiž upravujú podmienky a spôsob uloženia a výkonu trestu zákazu pobytu. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že slobodu pohybu občana možno obmedziť iba v trestnom konaní súdnym uložením trestu zákazu pobytu. V občianskom súdnom konaní možno obmedziť slobodu pohybu a pohyb osoby na určitom mieste iba nariadením predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p., kedy súd ukladá povinnej osobe povinnosť nevstupovať dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba ma právo najmä sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Z vyššie citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva záver, že žalobkyňa sa môže domáhať proti žalovanému ochrany pred prípadnými násilnými zásahmi voči jej osobe len návrhom na začatie konania podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Môže sa domáhať toho, aby sa žalovaný zdržal násilných či fyzických alebo verbálnych zásahov voči jej osobe. Zo žiadneho právneho predpisu ani zo žiadneho porušenia práva iných osôb však nie je jej dané právo žiadať, aby súd uložil žalovanému približovať sa ku nej. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa návrhom na začatie konania žiadala uložiť žalovanému takú povinnosť, ktorá v občiansko-súdnom konaní nemôže byť rozhodnutím súdu uložená, súd návrh žalobkyne zamietol. Tým nie je dotknuté právo žalobkyne domáhať sa osobitným návrhom na začatie konania ochrany svojej osoby podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka t.j. uloženia povinnosti žalovanému, aby sa zdržal prejavov verbálneho, fyzického alebo psychického násillia voči osobe žalobkyne.

V čase vyhlásenia rozhodnutia súdu žalovaná strana nepredložila špecifikáciu trov konania aj keď sa ich náhrady domáhala. Z uvedeného dôvodu súd podľa §150 ods. 3) O.s.p.o trovách konania účastníkov rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.